

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. II. De natura, & origine vitæ communis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

habent jus iustitiæ ad utendum, vel insuper fruendum. Sic dicitur *commune* pratum, silva, pons, navis, fluvius, &c.

XII. *Commune* dicitur, in cuius participatione saltem habituali, vel quoad usum, usum-fructum, aut saltem usum-facti, aliamve aliquam attinentiam ita singuli includuntur, ut nullus saltem quoad actum primum excludatur. (Sap. 7) *Accepi communem aërem.* (2. Mach. 9.) *pro communi utilitate.* (Actuum 4.) *Erant illis omnia communia.* Hæc significatio præsentis materiæ accommodatur. De qua proinde sit

CAPUT II.

De Natura & Origine vite communis.

QUÆRES I. Quæ sit *vita communis*? R. 1. S. Basilii Constit. monast. c. 9. eleganti eam encomio depingit ac describit, dicens: *Perfectissimam ego illam vite communionem appello, à qua omnis propria & privata cuiuslibet rei possessio exclusa est: à qua abest omnis dissensio, omnis perturbatio, & rixa, sed omnia sunt communia, animi, mentes, corpora, eaque quibus necessario ad cultum & victum utimur, &c. --- Huic vite instituto quid est tandem, quod iure equiparari possit? quid beatius dici? quid hac conjunctione, & unitate aptius? h. i.*

R. 2. Ex constit. PP. Discalc. p. 1. c. 14. ubi particulariùs sic describitur: *Declaramus vitam communem Regularium esse, cum ex com-*

munibus officinis res necessaria, superioris concessu, singulis ad usum tribuntur; nec privatim aliquis quidquam possidet, sed statim, ac eo, quo utebatur, non indiget, in communes officinas refert. Hanc ergo communis vite rationem universi, tam Prelati, quam subditi perfecte sequantur, non personarum, sed solius necessitatis modum attendentes. --- Communis vite ratio regulari vite juxta nostrum institutum conjungi debet, ut inter nos, more nascentis Ecclesie NB. sit cor unum, & anima una. Res etiam externas & actus oportet esse communes. h. i. De hac

Q. 2. Unde ortum habeat hæc communis vita? R. 1. Cum comm. DD. quod principiativè promanet à Spiritu S. utpote, quò, die sancto Pentecostes illabente, afflante, ac erudiente, B. V. M. Mater JESU, Sancti Apostoli, alique Christi discipuli, ac mulieres (Act. 4.) hujus vite viam elegerunt. Proinde

R. 2. Quòd practicè originem trahat dicta vivendi communitas à præfata sancta fidelium communitate; cujus membra præcipua erant B. V. M. & SS. Apostoli: Unde & meritò à SS. DD. vocatur *Vita Apostolica*. Hujus norma l. c. sic describitur: *Multitudinis autem credentium erat cor unum, & anima una. Nec quisquam eorum, quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat; sed erant illis omnia communia. --- Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant, vendentes adferebant pretia eorum, quæ vendebant, & ponebant ante pedes Apostolorum.*

rum. Dividebatur autem singulis, prout cuique opuserat. h. i.

R. 3. Hæc vita meretur dici angelica (ut ait *P. Hyacinthus de Casal. Capuc. in Tract. aureo de paupertate religiosa p. 2. c. 1.*) Ratio est, quia etiam Angeli Beati omnia communiter in Deo possident, tanquam primo principio, & ultimo fine, privatum bonum nec habent, nec avent, nec sitire possunt. Ex quo etiam capite concludit *Doctor Subtilis*, quod actus dilectionis Dei in creatura esset inordinatus, si affectu excluderet con-diligentes commune objectum beatificum. De quo hinc *Glossa* in principio primi voluminis *Concil. in verba præcit. erant illis omnia communia*, scitè ait: *Nota ex hoc decreto fundatam Apostolicam vitam & conversationem omnium Religiosorum, vitam Beatorum in patria, ubi omnia sunt communia, imitantium. h. i.* Et *Ven. Beda* cit. à *S. Bonav. in apologia pauperum*, confirmat his verbis: *Qui ita vivunt, ut sint eis omnia communia, cœnobia vocantur: qua vita tantò felicior est, quanto statum futuri sæculi imitatur, ubi sunt omnia communia. h. i.* Ex his

R. 4. Regulares vitæ communitatem servantes implent illud Christi præceptum: *Estote perfecti, sicut & Pater vester caelestis perfectus est.* (*Matth. 5. 48.*) Nam perfectio summa naturæ divinæ est, quod habeat in unitate communitatem (non universalitatem, quia non multiplicatur in tribus.) Hanc unitatem orando suis optabat Christus Dominus: *Pater, serva eos in nomine tuo, ut sint unum, sicut nos: unum in natura,*

voluntate, intentione; est illis commune velle, nolle, vivere, esse, &c. *Bonum unum quò communis, eò divinius,* ajebat D. Theresia à JESU. Ex his.

R. §. Cum *H. Casal.* quòd in monasteriis bene ordinatis, in quibus regularis paupertas, & communitas ad amissim observatur, velut in paradiso quodam terrestri degatur: & incolæ ejus Angelis per omnia assimilentur. Cùm è converso, monasterium carens sancta unitate, & communitate, sit propè inferni vestibulum dicendum.

CAPUT III.

*De Constituentibus vitam communem
Regularem.*

Q. I. Quæ & quot quasi formaliter constituentia requirantur, ut sit, & verè dici possit vita communis. R. I. Quòd illa exactè recenseat noster *P. Silvester Bartolucius Assisias Franciscanus Conventualis, Provinciæ S. P. N. Francisci* quondam Minister Provincialis: qui jussu R dmi *P. Generalis Jacobi de Bagna Cavallo* scripsit *Minoricam Conventualium S. Francisci*, distinctam in duos libros, in quorum uno tractat de votis, in altero de Regula. Hic l. I. §. 42. ex Joanne Petro Barcho Mantuano in suo speculo religioso de voto paupertatis, sic respondet ad quæstionem. *Vivere in communi est vivere in vera paupertate, & de manibus Prælati sincerè recipere, quidquid opus est, cuique ad suæ vitæ sustentationem, puta victum,*